

[Lykketoft]

Men med hensyn til SF's holdning må jeg sige, at det undrede mig lidt, at man fandt anledning til i forbindelse med betænkningens fremkomst igen at grave det gamle SF-forslag om total afskaffelse af rentefradraget op af graven.

Det synes jeg er en meget, meget dårlig idé. Og jeg tror, det er vigtigt for at få en rolig diskussion, der hverken giver mennesker, der har en anstrengt økonomi i eget hus, urolige nætter eller forstyrrer markederne, at vi holder krystalklart fast på i Folketinget, at vi ikke har tanker om at fjerne rentefradraget, og at der i øvrigt heller ikke i Personskatteudvalgets betænkning ligger noget forslag herom. Det er jo en udbredt misforståelse i den offentlige debat, som er velegnet til at skabe uro. Det eneste, udvalget forholder sig til, er spørgsmålet om virkningerne på ejerboligøkonomien og ejendomspriserne af et skattesystem, hvor man, fordi man får lavere trækprocenter, selvfølgelig også får en lavere fradragsværdi. Jeg tror, at det er meget, meget vigtigt, og egentlig ville jeg opfordre SF, når man nu er så tilfreds med betænkningen, til på det punkt i hvert fald ikke at gå ud over betænkningen i sine krav og forslag.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg synes efterhånden, at man bliver træt af at høre hr. Holger K. Nielsen gå rundt og beskyldte folk for og regeringen for og partierne, der anbefalede ja, for, at vi ikke ville respektere nej. Selvfølgelig gør vi det. Vi opfører os ikke, som SF gjorde i 1972, hvor man ikke respekterede et ja. Vi opfører os ikke, som hr. Holger K. Nielsen i 1986, hvor man ikke respekterede et ja, nej, vi repræsenterer både ja- og nejstemmerne i denne sag, for det, det drejer sig om, og det, man sagde nej til, var en ganske bestemt traktat, men samtidig siger befolkningen ja til at blive i EF, og det er den balancegang, vi skal gå nu. Når nu hr. Holger K. Nielsen går ud og giver udtryk for, at han er den eneste, der kan repræsentere nejsigerne, så vil jeg spørge: Hvem repræsenterer konen så? Er det fru Pia Kjærsgaard, fru Annette Just, eller er det, som jeg troede i starten, hr. Holger K. Niensens kone, for hr. Holger K. Niensens kone sidder jo ikke herinde og kan repræsentere nogen som helst. Tror hr. Holger K. Nielsen virkelig, at han alene sammen med konen repræsenterer de 50 pct., der sagde nej?

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er da meget positivt, når hr. Stavad siger, at den socialdemokratiske holdning til Personskatteudvalgets betænkning er positiv, og at det er der enighed om i Socialdemokratiet. Jeg vil nu alligevel sige, at da jeg hørte hr. Lykketoft efter hr. Stavad, var det, som om der var et eller andet dacapo fra de tv-kommentarer, som vi jo så, da betænkningen kom, som kom frem i mit hoved, men o.k., vi må tro på, at det er en positiv vurdering, og så tror jeg faktisk, med alle de detaljer man kan diskutere, at der er muligheder for at få en fornuftig og reel diskussion omkring en omlægning af skattesystemet, og det er også det, vi lægger op til i den forespørgselsdebat, som vi vil have her i folketingsalen.

Vedrørende ejerboligerne: Det, SF foreslår, er en aftrapning over tyve år af rentefradragsretten, og det er ikke noget, som gør, at almindelige mennesker kommer i klemme, det er en meget, meget lempelig og meget, meget gradvis afvikling af rentefradraget, og jeg tror, at det er det eneste fornuftige, og det er også noget af det, vi skal diskutere i den her sammenhæng, men det er da klart, at vi går da ikke ud og siger, at vi skal have netop alle vores krav opfyldt. Jeg synes, at der er grundlag for en fornuftig diskussion på baggrund af denne her betænkning.

Så til hr. Grove som siger, at hr. Grove gik ikke rundt og opførte sig som os i 1972 og 1986, jamen jeg havde da ikke noget imod, at hr. Grove opførte sig som os i dag. Forskellen mellem os og hr. Grove er jo, at hr. Groves parti er i regering i dag. Jamen hr. Grove må da gerne blive ved med at advokere for et ja, argumentere for et ja. Det er da hr. Groves gode demokratiske ret at gøre det, men det, jeg siger, er: Ville det ikke have været det eneste rigtige, om vælgerne fik lov til at sammensætte et nyt Folketing, efter hvordan de her forhandlinger skulle foregå? Jeg synes faktisk, at der er et problem, et demokratisk problem for hr. Grove, for mig, for os alle her i folketingsalen, som går på, at vi ikke har et særlig stærkt folkeligt mandat i forhold til de her meget, meget vanskelige forhandlinger.

Så lige til sidst om, hvorvidt min kone repræsenterer mig eller jeg repræsenterer min kone. Det vedkommer jo ikke denne her sag,